

S E N T È N C I A

**Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA.
Anna ESTRAGUES ARMENGOL**

Andorra la Vella, 25 de juliol de 2018.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000056/2017 seguida pel presumpte delicte major de lesions que requereixen tractament mèdic per a la seva curació., contra M. H. B. B., nascut el dia 24 de maig de 1987 a Escaldes-Engordany, fill d'Enric i de Laurence, de nacionalitat andorrana, i defensat pel Lletrat Sr. Joan Julià Montero, sent part acusadora el Ministeri Fiscal, representat per la Sra. Carolina Bailen Vila i actuant de ponent i redactora de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER .-SÓN FETS PROVATS: El processat M. H. B. B., nascut el dia 24 de maig de 1987, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, vers les 04.00 hores del dia 1 de novembre de 2016, sortí del seu domicili d'Andorra la Vella, per tal d'anar a cercar N. M. C. R., excompanya sentimental per quant aquesta l'acabava de trucar per telèfon tot plorant.

En arribat a l'alçada del carrer de Les Canals d'Andorra la Vella, la va veure caminar acompanyada de R. E. M. company seu de feina que sortien del local nocturn dit "In Situ" aturant de cop el vehicle al seu costat, interpel·lant N. M. C. R. i encarant-se tot seguit amb R. E. M., al qui propinà un cop de cap a la front, causant-li una ferida supraciliar esquerra, que requerí de nou punts de sutura per la curació.

El perjudicat ha renunciat a reclamar.

RESULTANT SEGON .- El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius d'un delictes major de lesions que requereixen tractament mèdic per a la seva curació, tipificat i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, del que en considera responsable en concepte d'autor l'acusat M. H. B. B., sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana la pena quinze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de quatre anys, qualificada a indemnitzar a la CASS en un termini d'un any, i el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil reclama en nom de la CASS la quantitat de 225,80€, més els interessos legals corresponents fins al seu total pagament, quantitat derivada de les prestacions mèdiques efectuades al perjudicat.

RESULTANT TERCER .- La defensa de l'acusat, el Lletrat Sr. Joan Julià Monteiro, discrepa de les conclusions del Ministeri Fiscal, manifestant el seu desacord amb la relació de

fets i qualificació jurídica del Ministeri Fiscal, per quan al·lega que fou el propi Sr. R. E. M. qui s'interposà entre el seu representat i la Sra. N. M. C. R., mantenint una actitud clarament agressiva vers la seva persona, donant-li cops de puny i peu i que fou en mig del forceig que es produí que de manera fortuïta és colpejaren els caps, pel que considera que existeix la circumstància eximent de legítima defensa demanant en conseqüència la seva absolució, no havent-hi lloc a responsabilitat civil.

A l'acte del judici oral ha confirmat el seu escrit provisional de qualificació, elevant-lo a definitiu, referint en aquest aspecte el testimoni aportat per la Sra. L. E. M..

CONSIDERANT PRIMER .- Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes major de lesions doloses que han requerit tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, tota vegada que les lesions sofertes per R. E. M. requeriren de nou (9) punts de sutura per la seva curació, que constitueix el tractament mèdic del referit tipus penal, lesions que són la conseqüència directa de l'agressió de l'acusat M. H. B. B. que li propinà un fort cop de cap i li partí la cella, cop que de cap manera es produí de manera fortuïta, tal i com aquest ho al·lega, d'una banda, per la seva contundència tal i com ho demostra el resultat lesiu, d'altra, perquè no consta de la seva part cap conseqüència lesiva.

CONSIDERANT SEGON .- D'aquest delictes és responsable penal en concepte d'autor M. H. B. B. per haver realitzat personalment el fet punible, de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, autoria que ha quedat acreditada per la prova practicada a l'acte de la vista oral, singularment la declaració del propi perjudicat que ha merescut plena credibilitat al Tribunal, qui a més manifesta no voler reclamar, contra la declaració de l'acusat. Nogensmenys no pot ser retinguda la declaració de la testimoni Sra. L. E. M., per quan no era present al moment dels fets ni tampoc pot tenir la consideració de testimoni de referència doncs es limità a

declarar sobre la seva impressió sobre unes frases proferides pel perjudicat Sr. R. E. M. en un ambient molt diferent i fora de context.

CONSIDERANT TERCER.- no concorren circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. No es pot admetre la tesi de la defensa que es tracta d'un supòsit de legítima defensa i per tant mancat d'antijuricitat.

La circumstància eximent de responsabilitat regulada a l'apartat 1 de l'article 27 del Codi Penal exigeix, d'acord amb constant jurisprudència, que l'agent actuï en defensa de la persona o drets propis o d'altra persona, havent de concorre, en primer lloc, una agressió il·legítima que hi hagi necessitat racional del mitjà emprat per impedir o repel·lir l'agressió, que l'acte defensiu no sigui desproporcionat, que el mal causat per l'acció defensiva no sigui desproporcionat amb la gravetat del mal que s'intenta impedir o les circumstàncies de l'agressor i que no hi hagi hagut provocació suficient per part de l'agressor (Tribunal de Corts, sentència de data 28/10/2015, causa 6000008/2014, sentència de data 26/02/2014, causa TC-079-2/12, sentència de data 09/01/2013, causa TC-021-2/11 o sentència de data 25/01/2018, causa 6000098/2016).

D'aquests requisits n'hi ha un que és absolutament imprescindible per a poder apreciar la circumstància de legítima defensa ja sigui com eximent complerta o incomplerta i és que la defensa s'actui front d'una agressió il·legítima, entenent com a tal aquella agressió no justificada, i aquest, evidentment, en el present cas no existeix, doncs les dues parts implicades, el perjudicat i especialment l'acusat però també la del testimoni Sra. N. M. C. R. (de quina declaració prestada en tràmit d'instrucció se'n ha fet lectura a la vista oral atesa la seva incompareixença, interessant primer el ministeri fiscal la lectura de la declaració prestada per davant del Servei de Policia, -folis 13 i ss-, i després, malgrat la protesta inicial de la defensa, es demanà de la seva part la lectura de la declaració prestada per davant de la Batllia, – folis 54 i ss-) són totes concordants en què fou aquest (l'acusat) qui els interceptà al mig del carrer (eren les 4 hores del matí i sortien d'un local nocturn). Es a dir,

que fou ell qui els va anar a buscar, qui va parar el cotxe al seu costat per a tot seguit demanar explicacions a la Sra. N. M. C. R. i sense més encarar-se amb el seu acompanyant, Sr. R. E. M., al qui donà un fort cop de cap, sent inversemblant tant la seva primera explicació, cop fortuït, com la segona, legítima defensa, doncs no fou el Sr. R. E. M. que el va anar a buscar ni agredí ni feu cap gest d'agressió vers ell, sinó que únicament es situà en posició defensiva, - aixecà els punys-, quan ja havia estat lesionat.

CONSIDERANT QUART.- procedeix declarar la responsabilitat civil de l'acusat, de conformitat amb les disposicions dels articles 90 i ss del Codi Penal per tal d'indemnitzar els perjudicis causats a la Caixa Andorrana de Seguretat Social fixat en la quantitat de 225,80 € reclamada en el seu nom pel Ministeri Fiscal, havent renunciat a res reclamar R. E. M..

CONSIDERANT CINQUÈ.- De conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal cal imposar al processat el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

DECIDIM :

Condemnar M. H. B. B. com a responsable penal en concepte d'autor d'un delict major de lesions doloses que han requerit tractament mèdic per a la seva curació, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DEU MESOS DE PRESÓ

CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la condemna en tres anys, i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil M. H. B. B. ha d'indemnitzar a la CASS en la quantitat de 225,80€.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.